

XXXIX НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Комисия по околната среда и водите

44
33
no
1

СТАНОВИЩЕ
НА КОМИСИЯТА ПО ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

по конституционно дело № 20/2002 г.

образувано по повод на искане на група народни представители за установяване на противоконституционност на разпоредбата на § 9, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.) в частта ѝ относно израза "... с изключение на сключените привотизационни договори до 1 февруари 1999 ..."

На редовно заседание, проведено на 5 декември 2002 г., Комисията по околната среда и водите разгледа искането на група народни представители за установяване на противоконституционност на разпоредбата на § 9, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.) в частта ѝ относно израза "... с изключение на сключените привотизационни договори до 1 февруари 1999 ..."

В искането на народните представители се твърди, че оспорваната част на § 9, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда е в противоречие с три конституционни разпоредби. Това са чл. 19, ал. 2 и ал. 3 и чл. 17, ал. 3 от Конституцията.

21

В мотивите си народните представители твърдят, че с тази си разпоредба Законът за опазване на околната среда създава неравни условия за стопанска дейност на стопанските субекти, които са приватизатори до 1 февруари 1999 г. и тези след 1 февруари 1999 г., като по този начин накърнява техните интереси и ги ощетява.

В самото искане нееднократно и на няколко различни места се подчертава, че разпоредбата не въздейства пряко върху правната сфера на приватизаторите до 01.02.1999 г., т.е. не съдържа преки разпоредби, които накърняват техния патримониум, а въздейства индиректно като не позволява в него да влязат допълнително средства. Комисията счита, че отговорността на държавата за минали екологични щети не може и не трябва да бъде средство за оптимизиране на дългосрочните капитали на фирмата и това по никакъв начин не противоречи на посочените конституционни норми.

В искането също така се изтъква принципа, че всеки е длъжен да оправи вредите, които виновно е причинил другиму, т.е. държавата трябва да носи отговорност за щетите, които са причинени до момента на приватизация. Но се подчертава също така, което е и правилната позиция, че държавата и стопанският субект, който е приватизатор, са равнопоставени в процеса на приватизация. Като равнопоставени страни те сключват приватизационен договор, с който приватизаторът поема правата и задълженията на приватизирания обект. Към момента на приватизация преди 01.02.1999 г. е съществувала законова уредба по отношение на тези минали екологични щети, т.е. съществувал е механизъм и правен ред, по който лицето, което е приватизатор, е могъл да уреди тези отношения с приватизационния договор. Ако приватизаторът не е имал интерес и не е повдигнал въпроса, въпреки че е имал такава възможност, означава, че той е имал някакви други намерения по отношение на тези задължения. Основното е, че такава правна възможност е съществувала, като най-важен е моментът на приключване на приватизационната сделка и наличието на оценка на въздействието върху околната среда към този момент.

Представянето и разглеждането на доклади за оценка на въздействие върху околната среда на по-късен етап е недопустимо поради невъзможността да се разграничи отговорността на държавата за старите замърсявания от отговорността за щетите, причинени от новия собственик след приватизацията.

Следователно не е налице нарушение на чл. 19, ал. 2 и ал. 3 и чл. 17, ал. 3 от Конституцията, а точно обратното, до противоречие с посочените конституционни текстове ще се стигне ако искането бъде уважено.

Изхождайки от посочените обстоятелства, Комисията по околната среда и водите изразява становище, че разпоредбата на § 9, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за опазване на околната среда в частта ѝ относно изрази "... с изключение на сключените приватизационни договори до 1 февруари 1999 ..." не противоречи на Конституцията на Република България и намира искането на групата народни представители за неоснователно, поради което то следва да бъде отхвърлено от уважаемия Конституционен съд.

Това становище беше подкрепено единодушно с 13 гласа "ЗА", без "против" и "въздържали се".

София, 10.12.2002 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ

Д-р Девдет Накъров